

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ

Συνδρομή

Ἔτησία . . . Δρ. 4
Ἑξαμηνος . . . » 250
Ἐξωτερικοῦ . φρ. χ. 4

ΤΗ: ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ:
Διαφόρων λογίων καὶ
ἐπιστημόνων

Πᾶσα αἴτησις ἀπειθουσία
Γραφεῖα — «ΑΥΓΗΣ»,
Χαλκίδα

ΕΤΟΣ Α. Χαλκίς τῆ 18 Νοεμβρίου 1 Δεκεμβρίου 1900 Ἀρ.θ. 10-11

ΜΕΓΑΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Ἡ Διεύθυνσις τῆς «Αὐγῆς», ἐπιθυμοῦσα ὅπως ὅσον τό ἐπ' αὐτῇ καταστάσει τερπνότερον τὸ χρωματιστὸν πρωτοχρονιάτικον φύλλον αὐτῆς τοῖς ἀναγνώσταις τῆς προσέρουσα αὐτοῖς ἔκτακτόν τι· προτείνει ἀπὸ τοῦ παρόντος φύλλου τὸν κατωτέρω νοστιμώτατον διαγωνισμόν, εἰς ἓν δύνανται νὰ λάβωσι μέρος πάντες οἱ βουλόμενοι ἄνευ διακρίσεως συνδρομῆ τῶν καὶ μή.

Ἴδου ποῖον θὰ εἶνε τὸ θέμα αὐτοῦ.

Τὸ νοστιμώτερον ἐπεισόδιον τὸ ὁποῖον σὰς συνέβη, ἢ ἠκούσατε νὰ συμβῆ εἰς ἄλλον, αὐτὸ νὰ στείλητε εἰς τὴν «Αὐγὴν», συμμεροφούμενοι πρὸς τοὺς ἐξῆς ὅρους.

- 1) Ἐκαστος δύνανται νὰ στείλῃ ἐν ἡ καὶ δύο ἐπεισόδια.
- 2) Πᾶν σατυρικὸν ἐπεισόδιον ἀποκλείεται τοῦ διαγωνισμοῦ.
- 3) Ἐκαστον ἐξ αὐτῶν δὲν πρέπει νὰ καταλαμβάνῃ περισσότερον ἢ ὁμίαν καὶ ἡμίσειαν στήλην τῆς «Αὐγῆς».
- 4) Οἱ διαγωνισθησόμενοι ὀφείλουσι νὰ ἀποστείλουν αὐτὸ, τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 15 Δεκεμβρίου.

5) Τὸ νοστιμώτερον ὄλων θὰ τύχῃ τοῦ πρώτου βραβείου περιλαμβάνοντος τὰ ἐξῆς.
1) θὰ δημοσιευθῇ τὸ ἐπεισόδιόν του (ὅπως θέλει, εἴτε ὑπὸ ψευδῶν ὀνομαζόμενον εἴτε ὑπὸ τῶν ὀνομαζόμενον). 2) θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ διαθέσῃ μίαν σειρὰν «Αὐγῆς», καὶ 3) θὰ λάβῃ τὴν τιμὴν νὰ δημοσιευθῇ ἢ εἰκὼν του ἐν τῇ «Αὐγῇ».

6) Τὸ μετὰ τὸ πρῶτον σχετικῶς καλλίτερον θὰ τύχῃ τοῦ δευτέρου βραβείου· ἦτοι 1) θὰ δημοσιευθῇ τὸ ἐπεισόδιόν του καὶ 2) θὰ λάβῃ ὡς βραβεῖον ἐν χρυσοῦτον βιβλίον.

ΑΙ
ΕΝ ΡΩΜΗΙ
ΘΗΡΙΟΪΑΧΙΑΙ καὶ ΜΟΝΟΜΑΧΙΑΙ

Οὐδὲν ἄλλο δύναται ἐμφανεστέρων νὰ παραστήτη τὴν κοινωνικὴν κατάπτωσιν εἰς τὴν ἤτο θυβισμῆνος ὁ Ῥωμαϊκὸς λαὸς ἔτον οἱ ἀγῶνες τῶν μονομάχων. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ἐγίνοντο οἱ ἀγῶνες πρὸς ἐξέγερσιν τοῦ θάρρους τῶν στρατιωτῶν. Ἀλλ' ὀλίγον κατ' ὀλίγον κατέστησαν λίαν εὐχρηστοὶ οὗτοι εἰς τὸν Ῥωμαϊκὸν λαόν. Ἀθροῖσι ἐσπεύδον εἰς τὰ τοιοῦτου εἴδους θεάματα ὄχι μόνον, ὄχι μόνον ἀλλὰ καὶ εὐγενεῖς μηδ' αὐτοῦ τοῦ εὐαίσθητου γυναικείου φίλου ἐξαιρουμένου, θεώμενοι μετὰ θρησκείας περιεργείας, χωρὶς νὰ ἐκδηλώσῃ εὐδειμῶν λύπην. Ἀλλοίμονον εἰς ἐσθῆνον ἔστις ἤθελεν ἀποβάλλει θάρρος διὰ ματιγώσεων ἐτηνύχιαζον τὸν δυστυχεῖ τούτων νὰ ριθῆ εἰς τὸν θάνατον. Κατὰ διὰ κλειμάτα τινὲς μὲν ἔλυον τὴν κόκτραν ἐκ τῶν αἰμάτων ἀλλὰ ἐκρίνον τὰ πύματα τῶν φονευθέντων, ἀλλὰ δι' ὄψιν σιδηρῶν οὐδῶν ἐξήταζον τοὺς πεσόντας μὴ τυχεῖν ὑποκρίνεται τὸν τεθνεῶτα. Ἐπὶ Πομπηίου κατὰ Πλούταρχον ἐβρεθήσαν 500 λέοντες ὑπὸ τῶν μονομάχων ἀλλὰ πῶτα τούτων κατέσπ ρίχθησαν; αὐτὸ δὲν τὸ λέγει ὁ χρηστός Πλούταρχος. Ὁ πατὴρ τοῦ λαοῦ ὁ ἐνάρετος Τίτος δὲν παρέχει πολλοὺς μόνον δέκα χιλιάδας Ἰουδαίω!!! Καὶ αὐτὰί' ἴπρεπει νὰ παρατεθῶσι βορὰ τῶν θηρίων.

Ἐκτὸς ὅμως τῶν καταδικαζομένων εἰς θάνατον ὑπὸ θηρίων ἐπειθήσαν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν θανατικῆς ποινῆς διὰ μιμικῶν παραστάσεων ἐκ τῆς μυθολογίας τῶν ἀρχαίων χρόνων καθ' ὅς ἔθαντος κατὴν καταστροφή τῶν προσώπων τοῦ δράματος δὲν ἐγένετο καθ' ὑπέκρισιν ἀλλὰ πράγματι ποτέ παρίστατο ὁ καταδικασθεὶς ἐπὶ σκηνῆς ὡς Προμηθεὺς προσηλούμενος ἐπὶ σταυροῦ καὶ καταβροχθίζομενος ὑπὸ τῶν θηρίων ἄλλοτε πάλιν ὡς ὁ Ἡρακλῆς φέρων τὸ Ἰοβόλον ἐδύμα. Ὁ Δομιτιανὸς ἵνα ποικίλη τοὺς ἀγῶνας τούτους διέταξεν ἵνα λαμβάνηται μέρος καὶ αἱ γυναῖκες. Κατ'

ἀρχὰς ἐλάμβανον μέρος ὡς μονομάχοι οἱ ἐγκληματῖαι καὶ οἱ αἰμαχῶτοι ὁ Νέρων ὁμοῦς διέταξεν καὶ ἄλλους νὰ κατέρχωνται εἰς τοὺς ἀγῶνας τούτους, ὁ αὐδῆμος Κοραῆς τὰ δὲ ἀναφέρει «παρὰ δὲ τοῖς Ῥωμαίοις προτίθεσθαι πέτε μινὰς τοῖς ὑπαμένειν βουλομένοις τήκεφαλὴν ἀποκοπήναι πελέκει, ὡς τὸ κίτρονονομοὺς κομίσασθαι τὸ ἄθλον.» Ἐν καιῶ τῶν δωγμῶν πλεῖστοι χριστιανοὶ καταδικάζοντο νὰ παλαίσωσι πρὸς τὰ θηρία ἢ μᾶλλον νὰ κατασπαράγῳσιν ὑπ' αὐτῶν. Οἱ γονεῖς τῶν θυμάτων ὤφειλον νὰ χαιρῶσιν ὄντες ἐλισμένον διὰ μυρσίνης καὶ ἀκρῆς, Ὁ κίτρος ἱστορεῖ ἑπὶ Κλαυδίου κατασπαράχθησαν δέκα ἐν ἑκατομμύριας μονομάχων πρὸς τέρψιν τοῦ Ῥωμαϊκοῦ λαοῦ. Τὰ θύματα διερχομένου τοῦ Αὐτοκράτορος ἐνταῖον χοίρε Ἀὐτοκράτορος οἱ μέλλοντες νὰ φρονεῦσιν σὲ χαιρετῶσι.

Καὶ οὐ μόνον οἱ αἰμοχαρεῖς ἀλλὰ καὶ οἱ χρηστοὶ ἔχον τσοῦτον ἀτίας ὁ Ἰωμαϊκὸς λαὸς εἶχεν ἐξοικειωθῆ πρὸς τοὺς αἰματηροῦς αὐτοὺς τούτους ἀγῶνας. Πλούσιοι ἀποθανόντες ἐγκατέλιπον περιουσίαν κολοσιαίας ἵνα κατ' ἔτος γίνωνται πρὸς μνήμην αὐτῶν ἀγῶνες ἐν εἰς χιλιάδες τῶν δυστυχεῶν τούτων μονομάχων κατασπαράσσοντο. Ὁ Κάισαρ κατὰ Πλούταρχον ἀπαγγέλλει θίας θηριμαχίῶν ἐπὶ τῇ θυγατρὶ Πομπηία πάλαι τεθνεῶσιν ὁ ἀγῶν δὲν παλεῖ ἐξακολουθεῖ καὶ διαρρεῖ δέκα ὅλας ἡμέρας τὰ θύματα δὲν εἶναι ὀλίγα· δύο χιλιάδες κεῖνται νεκροὶ ὁ δὲ λαὸς εὐφραίνεται χειροκροτεῖ καὶ αὐτὸς ὁ Αὐγουστὸς γράφει ὁ Σουετώσιος διανυκτερεῖται μετὰ τῆς γυναικὸς του καὶ τῶν τέκνων ἵνα βλέπωσι τὰς ἀποτροπαίους τούτους σκηνάς.

Ἀλλὰ τὸ προξενῶν τσοῦτην φρίκην, δὲν εἶναι ἡ θηριωδία τοῦ Ῥωμαϊκοῦ λαοῦ ἀλλ' ἡ ψυχρότης τῶν φιλοσφρων οἵτινες ὑπεπτήρησαν τὰ τοιαῦτα θαύματα. Ὁ Φικέρων δὲν θεωρεῖ τοὺς τοιοῦτους ἀγῶνας ἀξίους κομφῆς. Κατ' αὐτὸν εἶναι ἐξαιρετὸς σχολῆ ἐν ἣ διδάσκονται τὴν περιφρόνησιν πρὸς τὸν θάνατον.

Νάθαν Κό εφ

Ο ΒΕΖΟΥΒΙΟΣ

(Συνέχεια καὶ τέλος)

Ὁ εἰς ἐκάλει τὸν πατέρα, ἄλλοι τινὲς οὖν, ἕτερος τῆ ἐαυτοῦ σκευῶν, ἀναγνωρίζομενοι μόνον διὰ τῆς φωνῆς.

Ἐν τοιαύτῃ θέσει εὐρίσκοντο ὡς τὸ φθὸς τοῦ θανάτου προέκλειε τὸν θάνατον.

Ἀχμῆς τις μακρόθεν προσβαλῶσα τὴν τιν ἀνήγγειλεν οὐχὶ τὴν εἰευσιν τῆς βαρῆς ἀλλὰ τὴν προσέγγισιν τοῦ ἀπειλητοῦ πυρός.

Τὸ σκοτὸς ἐπανῆθεν καὶ ἡ βορρῆ τῆς τέρψης κατέστη ἰσχυροτέρα καὶ πυκνότερα.

Οἱ φεύγοντες ἴσταντο ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ὅπως ἀποτινάζωσι τὰ ἐνδύματα αὐτῶν ὅσῳ ἄλλως θὰ ἐπιπτον ἕνεκεν τοῦ ἰδίου θάρρους καὶ θὰ κατεκαλύπτοντο.

Ἰέλος τὸ σκοτὸς ἐξέλιπεν βαθὴ ἤδον καὶ ἐφάνη ἡ ἡμέρα καὶ ὁ ἥλιος υποκίτρινος ὡ ἐν καιρῶ ἐκλειψῆς. Ἰὸ πᾶν ἐφάνετο ὅτι ἡ λαξὴν καὶ πάντα ἐκρύβησαν ὑπὸ τὰ ὄρη τῶν τετρῶν ὡς ὑπὸ τὴν γίνα.

Κατὰ τὴν ἐκρηξίν ταύτην ἐπισυμβῆσαν τῷ 79 μ. χ. κατεχρῶθησαν ἡ Πομπηία αἱ Σταβιαὶ τὸ Ἡρακλεῖον καὶ ἀποστὰ ἡ πρὸς ἀνατολὰς παραλία κατεστράφη ἀποτελέστατα ἀπέραντον πεδία ΛΑΒΑΣ καὶ ΤΕΦΡΑΣ ἀπὸ τοῦ Ἡρακλεῖου μέχρι τῶν Σταβίων. Αἱ λάβαι ὡς τὸ ἤραϊστειον τοῦτο ἐξῆμισεν κατὰ τοὺς χρόνους τούτους προεάνυσιν ὡς γιγαντώσεις ρίζαι εἰς τὴν πεδία καὶ τὴν Ἰθάσσαν.

Μετὰ ταῦτα ἐπὶ τῶν λαβῶν τούτων ἐθεμελιώθησαν καλύβαι χωρὰ ἀγροτικαὶ κατοικίαι ἀνάκτορα καὶ ἐπαύλεις πολυτελεῖς, Κῆποι καὶ καρποφόροι πεδία; περιστοιχίζον αὐτὰς ὑπὸ τὸ εὐφροτώτατον καὶ μελιῶν τοῦτο ἔδαφος κεῖνται κεχωρισμένοι πόλεις ἐπαύλεις καὶ κῆποι οἵτινες ὑπῆσαν λαμπρότεροι ἐξ ἔστων δύναται τις νὰ φαντασθῆ.

Ποῖον ἀρχὴν τὴν αἰτίαν τὸ διαρκῶς προσελκύν τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὴν πυρκαυστὸν ταύτην χώραν καὶ τὰς ἐπιειδῆνους ταύτας ἀκτὰς; ἀρχὴν δὲν εἶχον δικαί-

ον οἱ ἀρχαῖοι λέγοντες ὅτι ἡ χώρα αὕτη κατακεῖται ὑπὸ Σιερήνων.

Ὁ Βεζουβίος ἴδη ἤρεμεῖ ἀλλ' ἔκτοτε δὲν ἐπαυσε νὰ θεωρῆται ὡς ἤραϊστειον ἐνεργῶν εἰ καὶ ἔγχεν μακρὰ ἔτη ἡσυχίας.

Ἡ μακροτέρα ἐποχὴ ἡσυχίας ἐφ' ἔστων γνωρίζομεν διέρκεται 130 ἔτη ἤτοι ἀπὸ τοῦ (150—163). Κατὰ τὸ μακρὸν τοῦτο ὁ ἀπτήμα τὸ ἤραϊστειον ἦνθει καὶ αὐτὸς δὲ ὁ κρατῆρ του μέχρι ἀρκετοῦ βάθους, ἦτο κεκαλυμμένος ὑπὸ φυτῶν καὶ ὑψηλοῦν δένδρων. Ἦτο ἐκπληκτικὸν τῇ ἀληθείᾳ νὰ βλέπῃ τις ἀνθρώπου; κόπτοντας ξύλα ἐν τῆς σπηλαίου ὀπίθεν ἄλλοτε ἐξέρρουσαν χεῖμαρι πυρός.

Ἐκτὸς ὅμως ἐπανεληρήθησαν αἱ ἐκρήξεις καταστάται καὶ συχνότεραι.

Τούτων ἀξιοσημείωτος ἦτο ἡ ἐπισυμβῆσα τῷ 1868 ἐπὶ τῆς βασιλείας Βίκτωρος Ἡμμανοῦ καὶ ἦν μετ' ἀγωνίας παρηκολούθει σύμπας ὁ κόσμος τὴν περιεῖαν τοῦ μεγάλου Τυφᾶνος.

Ἀμφοδύσιος

Σ' ΤΗΝ ΣΚΙΑΝ ΤΗΣ

Ποσάκις ἐν ᾧ ἀπεπαι μεθωμένον θυμὸν παρατρῶ τιν γόσ σου εὐρανοῦ Σιλήνην Ἐπαρῶρον πεικίλουσιν εὐρακίον σου δῶμα ἰσθάνομαι σ' τὰ στήθεσιν ἀνεκφράστον ὀδύνην

Κὶ ὅταν πάλιν πειραίνῃς ὁ κίανος ὁ θόλος Μαρμαίρει ὑπὸ τὰς χροσὰς αὐτοῦ ἀντανακλάσει; ἄς ρίπτ' ἡ ροδὸσκαπύρος αὐγὴ ἄκτινοβόλος, ἀπέλις; παρακίδομαι ἰς ζεφεράς ἐκστάσεις.

Πρὸς τί ἡ φύσις δὲ εἶσι κίαν ἔχει τόσα κέλλη; τὸ φῶς τρετ' ἀργυροῦ λαμπροῦ κίαν ἔπιπτη ἡ σελήνη ὡσκότος εἶνε δι' ἐμέ; ἄ; ἀποκυσσοῦ ἄλλοι τὸ πᾶν μὲ ἦτο ἡ χροσ καὶ ἡ ζωὴ ἐκείνη.

Ὁράτιος Κέκλις

ΑΛΤΡΟΥΤΙΣΜΟΣ—ΣΤΗΛΑ

«Αγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν»

Λίαν ἐπίκαιρον θεωροῦμεν εἰς τὰ μικρὰς τῆς «Αὐγῆς» στήλας νὰ περιλαβώμεν, τὸ γὰρ ἐφ' ἡμᾶς, τινα περὶ τῆς χριστιανικῆς φιλανθρωπίας, τοῦ κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου Ἀλτρουτῆτος σημεῖρον, εἰ ἐγγιζουσῶν τῶν χαρισμάτων τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως κ.λ.π. ἐορτῶν παρὰ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν χλιδὴν τῆς ὑψηλῆς ἀριστοκρατίας αἰσθητοτέρα ἢ μάλλον ἀρήρητος καθίσταται ἡ πενία, ἡ ἀνητεία καὶ αἱ ἐκ τούτων κατ' ἀνάγκην πηγίζονται ἐγκληματικότης καὶ διαφθορὰ, κακὰ ἐπιπολάζοντα εἰς τὰ κατώτερα τῶν πολυπληθῶν πολιτειῶν τρώματα, κινουμένα πρὸς τοῦτο, ὡς ἐκ τῆς ἐλλείψεως πάντεως πνευματικῆς μορρώσεως αὐτῶν μόνον ἐκ μίτους πρὸς τὴν ἐγκαταλείψασαν αὐτὰ κοινωσίαν.

Βεβαίως ὁ πεινῶν καὶ γυμνητεύων σημεῖρον, τὸ ἐγκαταλειμμένον γύναιον, ὁ ἀλήτης καὶ τὸ συναγλαζόμενον ἐν βροχούδει τρώγλη χαμίινον ζῶντα ἅ εὐ τι νὸς προστασίας, ἀνευ ποδηγητήσεως πρὸς τὸ καλόν, πάσχοντα παντελῆ ἐλλείψιν χριστιανικῆς ἀνατροφῆς, ἐφ' ὅσον αἰσθάνονται ὅτι, μόνον ἔταν πρόκηται περὶ ἀποστάσεως αὐτῶν ἀπὸ τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς ἀτιμίας, τῆς δυστυχίας καὶ τοῦ αἰσγους, αἱ πηγαὶ τοῦ παρ' αὐτὰ ἐχειλιζόντος Πακτωλοῦ τοῦ τερτομένου ἐπὶ τῆ δυστυχία πλησίον τῶν ἀποζηραίνοντα, τότε βεβαίως ἐν τῇ στενῇ διανοίᾳ αὐτῶν διατελούντων ὑπὸ τὸ κράτος τῆς πείνης καὶ τῆς γυμνήτης οὐδὲν ἄλλο δύναται νὰ κυρορηθῇ ἢ ἡ δι' ἐγαλήμακτος διακοπὴ τῆς ἀπολαύσεως αὐτῶν, ἡ δικαία αὐτῆ τιμωρία τῆς ἀδιαφορίας τῶν Κροίσων. Ἰδοὺ ἡ πηγὴ τοῦ ἐγκλήματος!

Ἐφ' ὅσον οἱ τοκογλύφοι ὑφηρεάζουσι ἀπὸ τοῦ πνευμένου στόματος τὸ ψῆλον, ἐφ' ὅσον οἱ ἀπληστοὶ κεφαλαιοῦχοι ἐκτεταλλόμενοι τὴν ἀδυναμίαν τῶν ἐργατι-

ῶν τῶν ἐξαγοράζουσι τὴν ὑπαρίων αὐτῶν ἀντὶ τετραχίου ἄρτου, ἐπὶ τούτων ἀναπτύσσεται τὸ αἰσθημα τῆς ἐκδολῆταις, καὶ συνεπῶς τὸ ἐγκλημα.

Ἀποσπάσατε τὸν πένητα ἀπὸ τῆς δυστυχίας, τὸν γυμνητεύοντα τῆς γυμνήτης τὸν διεφθαρμένον ἀπὸ τὰ πνιγηρὰ καὶ διεφθαρμένα τῆς κοινωσίας στρωμάτα.

Να!!! ἀποστῆσατε πάντας τοῦ αἰσγους καὶ τῆς ἀθλιότητος παρίχοντες αὐτοῖς ἐστωὺς προχάδειγμα χριστιανικῆς μορρώσεως ἀπεργασμένοι ἀπὸ τῶν μεγάλων σας μέγλων τρωγλῶν τῶν, συνεπιφέροντες τὰ ἡμῶν καὶ ἴδικά μέσα τῆς ἐπιναροῦς αὐτῶν εἰς τὴν ἀρετὴν, καὶ τὰ βεβαίως οὐδαὶς ὄντων τῶν προουμένων σημεῖρον ἐπὶ τῆ ἐδαρμένη ἀτωλείᾳ τῆς ζωῆς καὶ τῆς περιουσίας αὐτοῦ, ὅς δυναθῆ νὰ εἴπη τοῦτο, καθόσον ἡ τάσις πρὸς τὸ ἐγκλημα ὅς περιουσίᾳ καὶ ἀνὸν ἢ ἀρετῇ, ἢ φιλανθρωπία καὶ ἢ χριστιανικῇ ἀγάπῃ παντοῦ θε διαλάμψῃ.

Ὁσότης Κόκλινς

ΕΙΣ ΞΕ

Ἐγκλειῶν εἰς τὰ στήθη μου πῦρ, ἔρωτος μακρῶν (νίαν)
Εἰς τοὺς παλμοῦ, τῆς τρυφερᾶς καρδίας σου (πιστεύω)
Ἐύρον πᾶν ὅτ' ἐπ' ἔθησα σ τὴν π.ώτην ἡλικίαν,
Καὶ δι' αὐτὸ ὡς ἄγγελον, φιλτάτη, σέ λα- (ρεῖω)
Ἄν μὲλλω φεῖξ ἐπὶ τῆ, γῆς αὐτῆς νὰ ζήτω (ἔτι)
Ποίον σοῦ θά εὐχώμαι σ' τὸν τρυφερόν σου (βίον)
Ἡμέρι νὰ προστίθενται τὰ ἴδικά μου ἔτη
Πάν σου μακρὴν, ὡ πάντοτε θά θέλω, τὸ (μνημείον)

Ἐ γ ὦ

ΘΕΙΑ ΔΙΚΗ

Ἡ κατὰ μῆκος τῆς παραλίας τῆς Γαλιλικῆς πόλεως Π... ἐκτεινομένη πλατεία, ἡ πρὸ δύο ὥρων κατακλυζομένη ὑπὸ κυματῶν λαοῦ ἀμοιβαίως συνωθουμένου κυλινδουμένου ὡς σπιγγῆς τῆς μάζα, πλῆθους γελῶντος, θερυβούνος, ἀστεϊζομένου καὶ ἔστιν ὅτε φρίσσοντες πρὸ τῆς θέας τοῦ ἐνώπιον αὐτοῦ ὑψουμένου ἀπαισίως τῶν θανατικῶν ἐκτελεσθῶν, ἢ πλατεία λέγομεν αὕτη ἀποχωρήσαντος ἤδη τοῦ πλήθους ἤρξατο ἀνταλαμβάνουσα τὴν πρῶτην ἡμεροῦς αὐτῆς ὄψιν, ἰδιόζουσαν πλατεία μικρᾶς πόλεως κατὰ ψυχρὰν τοῦ Δεκεμβρίου ἡμέραν.

Πάντες ἀπῆρχοντο, ἐσκορπίζοντο ἀνά τὰς βορβορώδεις στενωποὺς τῆς πόλεως, οἱ μὲν δακρύοντες, εἰσέει διατελοῦντες ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ εἰδεχθοῦς πρὸ ὀλίγου ἐκτελιγθέντος πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν θεάματος, οἱ δὲ καὶ χαιρεκῆκως γελῶντες ἐπὶ τῆ ἐπιφυλαχθείσῃ σκληρᾶ τελευτῇ εἰς τὸ πρὸ ὀλίγου ἀποκεραλισθέντα τῆς κοινωσίας ἀπόκληρον.

Ἡ ὥρα εἶναι 5η μ. μ
Νεανίας τις ὑψηλοῦ ἀναστῆματος, φέρον φαιὸν ἐξ ἐρίου περισκελίδα, ἐπενδύτην μέλανα, καταλήγοντα μέχρι γονάτων, ὡχρῆς, με τὰς χεῖρας ἐντὸς τῶν θυλάκων του, ψελλίζων ἀκαταλήπτου, ἀράς, ἀπῆρχετο πρὸς τὴν συνοικίαν τῶν ἀριστοκρατῶν ἀκολουθῶν ἀπὸ ἀποστάσεως 50 βημάτων, γέροντα προγαστορα μολίε δυνάμενον νὰ! . . . βυθίζηται ἐντὸς τοῦ βορβορου.

Ὀλίγον εἰσέτι καὶ ὁ γέρον εἰσῆρχετο εἰς τὴν σκοτεινὴν διδαλώδη ταύτην συνοικίαν, τὴν κατὰ τρυφεράν ἀντίθεσιν τῶν ἀριστοκρατῶν καλυμένην.

Ὁ νεανίας ἐτάχυνε τὸ βῆμα, συνεχῶς ὀλισθαίνων ἐπὶ τοῦ πηλοῦ, προσεγγίζων ἐν τούτοις τὴν προοδευόντα πωγωνοφόρον παρήλικα τετυλιγμένον μέχρις ἐκμάτων διὰ παχυτάτης μελωτῆς. Δύναται τις ἤδη καλῶς παρατηρῶν νὰ ἀναγνωρίσῃ ἐν τῇ προ-

σώπῳ τῶν μυστηριωδῶν τούτων διαβατῶν τὸν εἰσαγγελέα τῆς πόλεως ἀκολουθοῦμενον ὑπὸ τοῦ ὕει τοῦ ἀποκεραλισθέντος πρὸ ὀλίγου. Ὀλίγον εἰσέτι καὶ ἀμφότεροι ἀπικρύβησαν ὑπὸ τοῦ πυκνοῦ σκέτους.

Τὸ πᾶν τέλος καλύπτει τὸ μυστηριώδες τῆς πνευρᾶς ἐκείνης νυκτὸς ἔρεβος ὑποβοηθούμενον ὑπὸ τῆς χαρακτηριζούσης τὸν δήμαρχον τῆς πόλεως ταύτης φειδοῦς τῶν δημοτικῶν χρημάτων. Οἱ φανὶ μέχρις ἐνός ἐσβετημένοι.

Τέλος ἡ ἀπαισία ἐκείνη νύξ, μόλις δι' ὀλίγην ὥραν τῆς σελήνης λαμπρᾶς φανείτης, παρέγεται καὶ ἀπαισιωτέρα ἀνατέλλει ἡ πρωία τῆς 3ης Δεκεμβρίου προαγγέλουσα διὰ τῶν ναυλιπτεουσῶν τὸν θοίζοντα μελανιῶν ἐκρήξιν καταγίδος.

Οἱ κάτοικοι τῆς συνοικίας ὧν ἀριστοκρατῶν ἀτυχεστέροι πάντων ἐξεγείρονται ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ἀπαισίως διαδοθείσης φήμης. Ὁ εἰσαγγελεὺς τῆς πόλεως ἐκείτο πρὸ τοῦ δικαστικοῦ μεγάρου νεκρῆς.

Χεῖρ στυγεροῦ δολοφόνου εἶγεν ἐμπήξει ἐπὶ τοῦ στήθους τοῦ ἀκεραιστάτου χαρακτῆρος προουροῦ τούτου τῶν νόμων τὴν ἀμφίκοπον μάχαιράν του καὶ ἤδη σιμόφυρον ἐκτάδην ἐκείτο τὸ πτώμα τοῦ ἀτυχεοῦς γέροντος.

Ἡ ἀνακριτικὴ ἀρχὴ ἐσπευσμένως ἐπιληρθεῖσα ἀνακρῶσαν οὐδόως ἤδυνήθη νὰ ἀρῇ τὸν πυκνὸν καὶ ἀδιαφανὴ πέπλον τῶν καλύπτοντα τὴν μυστηριώδη ταύτην δολοφονίαν.

Πολλοὶ τῶν κατοίκων τῆς συνοικίας τῶν ἀριστοκρατῶν ἐπὶ ἀπλῆ ὑποψία συλληφθέντες, καθείχθησαν πλῆν καὶ πάντων οὐδενὸς σγμείου ἐνοχῆς ἐπιβαρύνοντες αὐτοὺς ἀρίεντο ἐλεύθεροι. Μυστηριον ὁ ὀφθαλμὸς τῆς δικαιοσύνης οὐδὲν δυνάμενος νὰ δεῖδῃ ἐντὸς τοῦ ἔρεβους τούτου ἐκλείσθη ἀκουσίως, ἐπιφύλαχθείσης τῆς διαλευκάνσεως τῆς δολοφονίας ταύτης εἰς τὴν πάντοτε ἀγρυπνον καὶ οὐδὲν διαλαυθόμενον ὀφθαλμὸν τῆς θείας δίκης.

(ἀκολουθεῖ)

Ὁσότης Κόκλινς

ΠΟΡΘΜΟΣ ΕΥΡΪΠΟΣ

Ἀριστοτέλης, ὁ μέγας ἐκείνος τῆς Ἀρχαιότητος φιλόσοφος, 222 παρήλθον ἔτη ἀπ' ὅτου, πρῶτος αὐτῆς, καθέως τὸ τῆς Παλιρροίας τοῦ Εὐρίπου περιεργον φαινόμενον ἐμελέτησεν. Ἐν ἔτει 322 π. χ., ἐνοήσας ὅτι διέτρεχε κίνδυνον μένων εἰς Ἀθήνας, ἔνεκεν τῆς εἰς αὐτὸν ἀποδιδόμενης ὑπὸ τοῦ ἱεροφάντου Εὐρυμέδοντος κατηγορίας ὡς ἱεροσύλου, διότι δῆθεν εἶχεν ἀπευθύνει θεῶν ὕμνον πρὸς τὸν φίλον του Ἑρμείαν, κατέφυγεν εἰς Χαλκίδα ἔνθα καὶ ἀπέθνηκε μελετῶν, περὶ τὰς ἀρχὰς Αὐγούστου 322 π. χ. εἰς ἡλικίαν 63 ἐτῶν ἐκ στομαχικῆς παθήσεως. Τὸ δὲ λεγόμενον ὅτι ἐρρίφθη εἰς τὸ ρεῦμα, τοῦ Εὐρίπου, ὡς μὴ δυνήθεις νὰ λύσῃ τὸ πρόβλημα τῆς Παλιρροίας, εἶνε καθαρὰ μυθολογία.

Ἐξοσιν αἰῶνας μετὰ τὸν ἀρχαῖον φιλόσοφον, περίφημος μαθηματικὸς, σπουδαίας ὑπηρεσίας, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἡ εὐρεσις τῶν ἀκριβῶν νόμων τῆς κινήσεως τῶν πλανητῶν, προσνεγκλῶν εἰς τὴν ἐπιστήμην, ὁ ἐν ἔτει 1571 μ. χ. γεννηθεὶς Κέπλερος, ἐπιστημονικῶς ἀνεῦρεν ὅτι ἡ παραγωγὴ τῆς Παλιρροίας αἰτία εἶνε ἡ ὑπὸ τῆς Σελήνης καὶ τοῦ Ἥλιου ἑλξίς τῶν θαλασσίων ὑδάτων.

Μετὰ τὸν καθ' ἑαυτοῦ μύστην τῆς ἐπιστήμης, μελέτας ἐπὶ τοῦ φαινομένου τοῦ Εὐρίπου ἔκαμαν ὁ Ἰητουίτης Βαβίνος ἐν ἔτει 1669, ὁ Ἐνετὸς Κορονέλλι τὸ 1686 καὶ ὁ Φλαμανδὸς Δάππερ. Κατὰ δὲ τὸν 19ον αἰῶνα ὁ Φέντλερ Νάξερ ὁ διευθυντὴς τοῦ ἀστεροσκοπείου Ἀθηνῶν Ἰούλιος Σμίθ ὁ Α. Ζυγομαλᾶς ἐν συγγράματι ἐκδόθεντι τὸ 1858 ἐν Ἀθήναις καὶ τέλος ὁ ὑποναύαρχος καὶ διάσημος ὑδρογράφος τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ τῆς Ἀγγλίας Ἀρθούρος Μάνσελ λεπτομερῶς καὶ ἐπὶ πολλὰ ἔτη τὸ φαινόμενον τοῦτο μελετήσας καὶ ἀπὸ τὸ 1866 τακτικὰς σημειώσεις τηρήσας. Μετὰ τούτου δέ, ἐν ἔτει 1871 συνεργασθεὶς ὁ τότε ὑποπλοίαρχος τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ Ἀνδ. Α. Μιαούλης καὶ ἰδι-

αιτέρας παρατηρήσεις ποιήσας, ἐπιστημονικὸν σύγγραμμα, «Περὶ τῆς Παλιρροίας τοῦ Εὐρίπου» τὸ 1882 συνέγραψεν ἐφ' οὗ καὶ ἡμεῖς ἐν μέρει στηριζόμενοι τὰ τοῦ φαινομένου τοῦ Εὐρίπου παρακατιόντες ἀναπτύσσομεν.

Ἡ περιοδικὴ ἀνύψωσις καὶ ταπεινώσις τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης, διαρκοῦσα 12 ὥρ. καὶ 25' καλεῖται Παλιρροία.

Ἐπιστημονικῶς παραδειγμένον εἶνε, ὅτι αἰτία τῆς Παλιρροίας εἶνε ἡ ἄνισος ἐπὶ τῶν στοιχείων τῆς γῆς ἑλξίς, τὸ πλεῖστον μὲν ὑπὸ τῆς Σελήνης, ἐν μέρει δὲ ὑπὸ τοῦ Ἥλιου, (ἐν λόγῳ 27. 10).

Ἐν τῇ τοῦ Εὐρίπου Παλιρροία διακρίνομεν τὴν Πλημμυρίδα, γινομένην ὅταν τὸ ρεῦμα φέρεται πρὸς Νότον τὴν μέσην Παλιρροίαν καὶ τὴν Ἀμπώτιδα, ὅταν φέρεται πρὸς Βορρᾶν.

Πρὸς πληρεστέραν δὲ διευκρίνισιν τῶν ἀνωμαλιῶν αὐτῆς, ἀρκεῖ νὰ τὴν παρακολουθήσωμεν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν ἐνὸς σεληνιακοῦ μηνός, καθ' ὅσον μετὰ τὸ τέλος αὐτοῦ, δηλαδὴ 29 ἡμέρ. καὶ 12 περίπου ὥρῶν αὐτὴ ἐπανέρχεται κατὰ τὰς αὐτὰς ὥρας, παραθέτοντες συνίμα καὶ δύο Πίνακας ἐκ τοῦ περὶ τῆς Παλιρροίας συγγραμματος τοῦ Α. Μιαούλη.

Κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς Νοεμβρίας καὶ Πανσελήνου τοῦ ἡλίου εὕρισκομένου εἰς τὸν Ἰσημερινόν, ἔχομεν τὴν μεγαλειτέραν ἀξιομείωσιν τῆς θαλάσσης καὶ βίαν τοῦ ρεύματος. Κατ' αὐτὰς τὴν 2 ὥρ. καὶ 9' π. μ. ἀρχεται ἡ ἐνεκεν τῆς ἑλξέως τῆς Σελήνης, τῶν ὑδάτων συμπύκνωσις ἐν τῷ Β Λιμένι, ἀρχεται δὴλον ὅτι σχηματιζομένη ἡ Πλημμυρίς. Ὡς ἐκ τῆς συμπυκνώσεως δὲ ταύτης σχηματίζεται ρεῦμα φερόμενον πρὸς Νότον, κατ' ἀρχὰς μὲν ἀτθενὲς μικρὸν κατὰ μικρὸν ὅμως ἰσχυρότερον ἐνεκεν τῆς ἐνδυναμώσεως τῆς πλημμυρίδος, καὶ μετὰ πάροδον 3 ὥρ καὶ 1', τῆς πλημμυρίδος γενομένης τὴν 5 ὥρ. καὶ 10' π. μ., ἡ μὲν βία τοῦ ρεύματος γίνεται 8 μιλ. καὶ 5 ποδ ἡ δὲ ἀνύψωσις τῆς θαλάσσης 3 ποδ. καὶ 3 δακτύλων. Ἐκτοτε ἡ πλημμυρίς ἐλαττοῦται, ὡς ἐκ τούτου δὲ καὶ ἡ βία καὶ

ἡ ἀνύψωσις, καὶ τέλος τὴν 8 ὥρ. καὶ 15' π. μ. ἔχομεν μέσην Παλιρροίαν, τὰ ὕδατα ματιζομένη ἢ Ἀμπώτις ἐν τῷ Ν. Λιμένι, τὰ δὲ ὕδατα ὀπισθοχωροῦντα κατ' ἀρχὰς ἀ-

ΠΙΝΑΞ 1ος

Ἐμφαίνων κατὰ προσέγγισιν τὴν φοράν τοῦ ρεύματος τοῦ Πορθμοῦ Εὐρίπου

Ἡλικ. Σελήνης	Πρὸ Μεσημβ.		Μετὰ Μεσημῶ.	
	Φορὰ ρεύματ πρὸς Ν	Φορὰ ρεύματ πρὸς Β	Φορὰ ρεύματ πρὸς Ν	Φορὰ ρεύματ πρὸς Β
	Ὡρ' Λ	Ὡρ' Λ	Ὡρ' Λ	Ὡρ' Λ
N.	2	9	8	15
1	2	33	8	39
2	2	57	9	3
3	3	21	9	27
4	3	45	9	51
5	4	9	10	15
6	4	33	10	39
7	4	57	11	3
				0 13 6 19
11	0	33	6	39
12	0	57	7	3
13	1	21	7	27
14	1	45	7	51
Π.	2	9	8	15
16	2	33	8	39
17	2	57	9	3
18	3	21	9	27
19	3	45	9	51
20	4	9	10	15
21	4	33	10	39
22	4	57	11	3
				0 13 6 19
26	0	33	6	39
27	0	57	7	3
28	1	21	7	27
29	1	45	7	51

ΠΙΝΑΞ 2ος

Ἐμφαίνων τὴν βίαν τοῦ ρεύματος κατὰ τὴν ὥραν τῆς πλημμυρίδος, τὴν ἀξιομείωσιν τῆς θαλάσσης, τὴν πλημμυρίδα καὶ τὴν ἀμπώτιν.

Ἡλικ. Σελήνης	Βία ρεύματ	ἀξιομείωσις θαλάσ.	Πρὸ μεσημβρίας					
			Ἀμπώτ		Πλημμ.			
			Ὡρ' Λ	Ὡρ' Λ	Ὡρ' Λ	Ὡρ' Λ		
N.	8	5	3	3	5	10	11	16
1	8	2	10	5	34	11	40	
2	6	8	2	7	5	58		
3	5	5	2	4	0	16	6	22
4	4	2	1	11	0	40	6	
5	3	5	1	7	1	4	7	10
6	3	0	1	3	1	28	7	34
7	2	0	0	6	1	52	7	58
8	2	0	0	8				
9	2	5	0	8				
10	2	8	1	9				
11	4	2	1	11	3	34	9	40
12	5	8	2	3	3	58	10	4
13	6	8	2	6	4	22	10	28
14	8	0	2	11	4	46	10	52
Π	8	2	3	2	5	10	11	16
16	8	0	2	11	5	34	11	40
17	6	5	2	7	5	58		
18	6	0	2	3	0	16	6	22
19	5	7	1	11	0	40	6	46
20	3	2	1	7	1	4	7	10
21	2	5	1	3	1	28	7	34
22	2	0	0	6	1	52	7	58
23	2	0	0	8				
24	2	5	0	8				
25	2	8	1	9				
26	4	2	1	11	3	34	9	40
27	5	5	2	3	3	58	9	4
28	6	8	2	6	4	22	10	28
29	8	0	3	1	4	46	10	52

δηλον ὅτι μένουσι στάσιμα.

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης ἀρχεται σχη-

ματιζομένη ἢ Ἀμπώτις ἐν τῷ Ν. Λιμένι, τὰ δὲ ὕδατα ὀπισθοχωροῦντα κατ' ἀρχὰς ἀ-

σθενῶς κατόπιν ἰσχυρότερον, σχηματίζουσι ρεῦμα φερόμενον πρὸς Βορρᾶν.

Τὴν 11 ὥρ. καὶ 16' τῆς ἀμπώτιδος γενομένης, ἢ δια τοῦ ρεύματος ὡς καὶ ἡ μείωσις τῆσέν τῷ Ν. Λιμένα θαλάσσης εἶνε αὐταὶ πρὸς τὰς κατὰ τὴν πλημμυρίδα προλεχθείσας. Καὶ πάλιν ἡ Ἀμπωτις ἐλαττωδαί, τὸ ρεῦμα ἐξασθενεῖ οὕτως ὥστε τὴν 2 ὥρ. καὶ 21' μ. μ. ἔχομεν ἐκ νέου μέσσην Παλιρροίαν.

Οὕτω λοιπὸν ἐξακολουθεῖ ἡ Παλιρροία, τῆς ἀξομειώσεως καὶ τῆς βίας ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἐλαττουμένης μέχρι τοῦ πρώτου τετάρτου τῆς Σελήνης, ὅτε ἡ μὲν πρώτη καθίσταται 6 δακτυλ., ἡ δὲ δευτέρα 2 μιλ. Δὲν ἐπαναλαμβάνεται οὕτως κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν Παλιρροία τις, ἀλλὰ πάντοτε βραδύνει κατὰ 24', οὕτως ὥστε, ἐν τὴν ἡμέραν τῆς Νουμῆϊας ἡ πλημμυρίς ἐγένετο τὴν 5 ὥρ. καὶ 10' π. μ. τῆ ἐπομένην θὰ γίνη τὴν 5 ὥρ. καὶ 34' π. μ.

Ἀπὸ τῆς 8ης σεληνιακῆς ἡμέρας ἀρχεῖται ἡ ἀκαταστασία τῆς παλιρροίας διαρκεῦσα ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας καὶ καθ' ἣν τὸ ρεῦμα ὀτέ μὲν μεταβάλλεται τετράκις τῆς ὥρας, ὀτέ δὲ δεκάκις τῆς ἡμέρας, ἀλλοτεφέρεται πρὸς τὴν αὐτὴν διεύθυνσιν ἐπὶ 12 ὥρας καὶ ἄλλοτε μένει στάσιμον ἐπὶ ὥραν. Τοῦτο δὲ δίδοσι ἡ μικρὰ ἀξομειώσις τῆς θαλάσσης ἐπηρεάζεται ἐκ τῆς ἀτμοσφαιρας καὶ πολλῶν ἄλλων ὀδάτων.

Τὴν ἡμέραν οὕτως καθ' ἣν ἡ παλιρροία τακτοποιεῖται, συμβαίνει κατὰ τὸ ἀνεξήγητον μέχρι τοῦδε.

Αἱ ὥραι τῆς πλημμυρίδος, ἀμπώτιδος καὶ τῆς φορᾶς τοῦ ρεύματος ἀναστρέφονται Ἐξετάζων τις τὰς παλιρροίας τῶν προηγούμενων ἡμερῶν, παρατηρεῖ ὅτι ἡ μὲν βραδύνει τῆσδὲ κατὰ 24'. Τοῦ κανόνος τοῦ του ἀποτελοῦν ἐξαιρέσις ἡ 11 καὶ ἡ 2 σεληνιακαὶ ἡμέραι, καθ' ἃς ἡ μὲν πλημμυρίς γίνεται τὴν 3 ὥρ. καὶ 10', π. μ. ἡ δὲ ἀμπωτις 9 ὥρ. καὶ 16' π. μ., ἡ φορὰ τοῦ ρεύματος πρὸς Βορρᾶν τὴν 6 ὥρ. 39' π. μ. καὶ ἡ πρὸς Νότον τὴν 0 ὥρ. 45' μ. μ. ἐν ᾧ ἐποεπε νὰ γίνωνται ἡ πλημμυρίς τὴν 9 ὥρ. 34' π. μ. ἡ ἀμπωτις τὴν 3 ὥρ. 40' μ. μ. ἡ πρὸς Βορρᾶν τὴν 0 ὥρ. 39' μ. μ. καὶ ἡ πρὸς Νότον τὴν 6 ὥρ. καὶ 45' μ. μ.

Τὴν παλιρροίαν τῶν ἡμερῶν αὐτῶν ἀ-

κολουθοῦν καὶ αἱ παλιρροίαι τῶν λοιπῶν ἡμερῶν μὲ ἐπιβραδύνσιν 24' μέχρι τοῦ τελευταίου τετάρτου τῆς Σελήνης, ὅποτε ἐπακολουθεῖ καὶ πάλιν ἡ προμηθεύσα ἀκαταστασία καὶ ἀναστροφή τῶν ὡρῶν τῆς Παλιρροίας καὶ οὕτω καθ' ἐξῆς.

Ἐν τῷ Νοτίῳ Λιμένι οὕτως, ἐκτὸς τῆς ἀξομειώσεως, τῆς προερχομένης ἐκ τῆς Παλιρροίας τοῦ Εὐρίπου, συμβαίνει καὶ ἑτέρα τοιαύτη δύο δακτύλων περίπου κατ' ὅλως διάφορος τῆς πρώτης, ὅσον ἀρῶν μεταξὺν ἀυξήσεως καὶ μειώσεως παρεμπόδιον χρονικὸν διάστημα. Καθ' ὅτι καθ' ἐκάστην τακτικῶς, μὴ ἐξαιρεομένων τῶν ἡμερῶν τῶν τετραγωνισμῶν καὶ συζυγιῶν, γίνονται 8—12 πλημμυρίδες καὶ ἀμπώτιδες.

Ἐπειδὴ κατὰ μέγα μέρος, αἰτία τῆς Παλιρροίας εἶνε ἡ ἐλξίς τῆς Σελήνης ἐπόμενον εἶνε, ἡ βραδύτης αὐτῆς νὰ ἀκολουθῇ τὸν αὐτὸν νόμον, ἐν καὶ ἡ Σελήνη ὡς πρὸς τὸν Ἥλιον.

Ἐὰν κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν διέλθουν τὰ δύο σώματα ταυτοχρόνως διὰ τινος σημειοῦ, τὴν ἐπομένην ἡ Σελήνη, ἐὰν ἀκολουθῇ τὴν κίνησιν τοῦ Ἥλιου, θὰ διέλθῃ εἰς τὸ αὐτοῦ μεσημβρινοῦ 50' 28" μετὰ τὴν διάβασιν τοῦ Ἥλιου.

Ἐν ᾧ λοιπὸν τοσοῦτον χρόνον κατὰ μέσον ὄρον βραδύνει παλιρροία τις νὰ ἐπαναληφθῇ, ἐν τούτοις ἡ τοῦ Πορθμοῦ Εὐρίπου, ἰδιορρυθμοῦσα, παρατηρήθη ὅτι, μόνον τὸ ἡμισυ τοῦ προλεχθέντος χρόνου πρέπει νὰ παρέλθῃ, ὅπως ἐπαναληφθῇ.

Ἡ κατὰ τὴν 11 ὄρον καὶ 26 σεληνιακὴν ἡμέραν ἀναστροφή τῶν ὡρῶν τῆς Παλιρροίας, ὡς καὶ ἡ κατὰ τὸ ἡμισυ τοῦ μέσου ὄρου τοῦ χρόνου γενομένη βραδύτης αὐτῆς, ἰδοὺ τὰ δύο ἀγνωστα στοιχεῖα τοῦ προβλήματος τῆς τοῦ Πορθμοῦ Εὐρίπου Παλιρροίας.

ΤΕΛΟΣ Π. Α. Χ.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΑΙΓΝΙΟΧΑΡΤΩΝ

Εἰς τὴν ἐποχὴν ταύτην καθ' ἣν ἡ χρῆσις τῶν παιγνιοχάρτων ἐξικνεῖται εἰς τὸ ζεῖν αὐτῆς δὲν θεωροῦμεν ἀσκοπον νὰ παραθέσωμεν ὀλίγα τινὰ περὶ τῆς ἱστορίας αὐτῶν εἰλημμένα ἐξ οἰκείων βιβλίων. Ἡ παραγωγή τῶν χαρτίων χάνεται ἐκ τῆς ἀρχῆς τοῦ χρόνου. Οἱ Σίνα: ἐκ τῆς ἀρχῆς τῆς χροῆσιν τῶν, χίλια ἐτη π. Χ. ὅσον ἐχάρακτον αὐτὰ ἐπὶ ξυλων ἀποδύντο δι' ἀτλουστάτων σημειογραφίαι ἐγνωρίζον ταῦτα πολὺ πρὸς τὴν ἐκείνην ἐποχὴν.

Χεῖς δὲ τὴν Εὐρώπην εἰσῆχθησαν περὶ τὸν ἐνδέκατον αἰῶνα, ὡς φαίνεται ἐκ τινος διαταγῆς τοῦ βασιλέως Λουδοβίκου τοῦ Ἀγίου, ἐλθεθείσης εἰς Παρισίους τῷ 1245, ἣτις ἀνηγγέρευσε τὸ καίξιμον τῶν χαρτίων ἐπὶ ποινῇ μεταγωγῆς. Ἡ διαταγή οὕτως αὐτῆ, εἰκάζομεν ὅτι ὀλίγον διετηρήθη, καθὼς ἐπὶ πρῶτος παραβίτης τῆς διαταγῆς ταύτης ὑπῆρξεν ὡς λέγουσιν, ὁ θαλαμηπόλος αὐτοῦ, ὅστις καὶ ἐμαστιγώθη, καὶ δευτέρως ἱεροκήρυξ τις, ὅστις ὀμιλῶν ἐπὶ τοῦ ἁλθωνος κατὰ τῶν χαρτίων, ἐνῶ ἔβην τὴν νύκτα ἐπαίξε, τοῦ ἐπεσεν ἐκ τύχης ἐν χαρτίον ἐκ τῆς ζωῆς αὐτοῦ. Ἐπειτα τῷ 1369 νέα ἄλλη διαταγή ὑπὸ Καρόλου τοῦ Ε' ἀπηγγέρευσε πολλὰ εἶδη παιγνιδίων, μεταξὺ τῶν ὁποίων τυχατηροῦσαντο καὶ τὰ τῶν χαρτίων.

Εἰς δὲ τὴν Γερμανίαν τῷ 1260 ἦσαν ἐπὶ τούτῳ συστημένα πολλὰ βιομηχανικὰ κατὰστήματα καὶ πολλὰ ταῦτα μόνον ἐμπερεύοντο τὰ χαρτῖα, τὰ ὁποῖα τότε μεταχειρίζοντο ἐπωλοῦντο εἰς ὑπέροχον τιμὴν, ὁῖοτι ἡ τυπογραφία ἦτον ἀκόμη ἀγνωστος ἀναφέρεται συνάμα, ὅτι ἐθεωροῦντο ἐκ τῶν μεγάλων ἐμπορικῶν οἰκῶν, ὅταν ἐν κατὰστήματι εἶχε πλέον τῶν 600 δωδεκάδων. Εἰς τὴν Γαλλίαν ἤρχοντο ἐκ τῆς Ἰταλίας, καὶ τοῦτο ἀποδεκνύει τῶν ἐντι μία δίκη γενομένη τῷ 1390 ἐν δικαστηρίῳ τινί, ἔπερ ἐθεωροῦσε τοὺς λογαριασμοὺς τῶν βασιλικῶν χρημάτων, ἀπεδοκίματε τὰ εἰς Ἰταλίαν γενομένα ἐξοδα, δι' ἀγορᾶν παιγνιοχαρτίων πρὸς δια-

σκέδατιν τοῦ βασιλέως καὶ τῆς αὐλῆς. Γινώσκομεν ἐπι ὅτι τὰ σήμερον ἐν χρῆσει παιγνιοχάρτα, ἐφευρέθησαν τῷ 1391 ὑπὸ τοῦ ζυγράφου Ἰακώβου Γρηγορίου, πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ ἀφαιρῶσιν τὴν προσοχὴν τοῦ βασιλέως Καρόλου τοῦ ΣΓ' ἀπὸ τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων τοῦ κράτους, μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ βῶσι βελτιουμένην τὴν ὑγείαν του κατ' ἄλλους δὲ πρὸς ἐκπλήρωσιν πολιτικῶν πάθων. Τὰ χαρτῖα τότε εἶχον μῆκος 22 ἐκατοστῶν, ὅτι ἐκ τούτου δυτακόως ἐπαίξε τις. Εἶναι ὁμοῦς πλάνη νὰ νομίζομεν ὅτι τὰ ἐφευρέθησαν ἐπὶ Καρόλου τοῦ ΣΤ. εἶναι τὰ πρῶτα χαρτῖα, ἐνῶ δὲν ἦσαν ἄλλο τι εἰμὴ ἀτελῆ, ἀπομίμησις τῶν Γαλλοῦ. δηλ. χαρτίων διαγοαπτῶν, ἐν μεγάλῃ χρῆσει μάλιστα πρὸ Ἰσπανοῦ καὶ Γερμανοῦ, διαφέροντα δὲ τῶν σημερινῶν χαρτίων μόνον, ὅτι, ἀντὶ καρρῶν, καρδιῶν, σπαθίων καὶ μαστουρίων, ἔφερον ποτῆρια, ραβδούς, ξίφη καὶ κύβους.

ΠΑΙΓΝΙΟΝ ΣΥΝΑΝΑΣΤΡΟΦΩΝ

Πῶ δυνάμεθα νὰ μνηστεύομεν τὸν ὀλικὸ ἀριθμὸν 3 οἰωνοῦντες χαρτίων

Ἐξερχόμενοι τῆς αἰθούρας, δίδομεν εἰς κύριον τὰ 32 χαρτῖα τοῦ πικέτου, νὰ ἐκλέξῃ ἐξ' αὐτῶν 4 χαρτῖα κατὰ θέλησιν προειδοποιούντες αὐτὸν ὅτι ὁ ἄστος μετῶ 11, τὰ γραμμένα 10, καὶ τὰ ἄλλα κατὰ τὴν ἀριθμητικὴν ἀξίαν των καὶ νὰ θέσῃ ἐφ' ἐνός ἑαστου τούτων τόσα χαρτῖα, ἕως οὗ συμπλήρωσῃ τὸν ἀρ. 15. π. χ. ἐὰν ἐξέλεξεν ἐν 7, ἕνα ἄσσον, καὶ ἐν 10, νὰ θέσῃ 8 χαρτῖα ἐπὶ τοῦ 7, 4, ἐπὶ τοῦ ἄσσου καὶ 5 ἐπὶ τοῦ 10.

Ἐπανερχόμενοι δὲ ζητοῦμεν ὅσα χαρτῖα ἐμειναν, εἰς τὰ ὁποῖα πάντοτε προσθέτομεν 16, καὶ οὕτως ἔχομεν τὸν ἀριθμὸν τῶν 3 ἐκλεχθέντων χαρτίων. Ἐνταῦθα μένουσι 12 χαρτῖα καὶ 16 = 28 καὶ πρᾶ μαι: 7 καὶ 11 καὶ 10 = 28.

Θαλῆς Κεκκλινᾶν

ΕΛΠΙΣ :

Τὴν μίαν αὐτῆς πτέρυγα ἐραπλώνει ἀ-
ταντοχεῦ καὶ σκέπει δι' αὐτῆς τὰ πάντα,
ἢ ἐμπάντις αὐτῆς κατακλημμυρεῖ τὰς καρ-
δίας τῶν ἐπὶ τῆς γῆς διεπκλαιστώων ὑπὸ
ὀρίστου πινός χαρᾶς, ἐν πόνις καὶ θλι-
ψει, ἐν δακρύοις καὶ κινδύνοις ὑψηπετώως
βαίνουσα, ἐπιφαίνεται ὡς παρῆγορος ἄγ-
γελος πάντοτε τὴν δὲ ἐτέραν αὐτῆς πτε-
ρυγα ὡς ἕξρις ἀήτητον κατὰ τῆς μουσα-
ρᾶς αὐτῆς ἀντιπάλου ἀπελπισίας μεταχει-
ρίζεται κτυπῶσα αὐτὴν θαρραλέως εἰς τὴν
κεφαλὴν καὶ δι' ὀφθαλμῶν ἀποδιώκου-
σα αὐτὴν ἀπ' ἐκεῖ ὅπου ἢ ἀποτρόπαιος
αὐτὴ ζητεῖ νὰ πῆξῃ τὴν ῥωλεὶν τῆς, ἐσαεῖδὲ
καταδιώκουσα αὐτὴν ἀμειλίχως, καὶ εἰς
ζοφερὸν σκότος κατακρημνίζουσα αὐτὴν,
περιτρέχει ἢ Ἐλπίς τὸ στερέωμα ὡς ἀστήρ
φυτεινὸς ὑπὸ οὐρανεῖας αἰγλῆς ἐστεφανω-
μένη καὶ πᾶν ἐμφυγον ἐν ἐνατενίζῃ πρὸς
αὐτὴν μετὰ πάλλουσαν καρδίαν ὡς ὁ διασχί-
ζων τὴν θάλατταν ταξειδιώτης τὸν σωτή-
ριον φάρον.

Τὸν μικρὸν ναύτην ἐπὶ τῆς μικρᾶς ἐ-
κείνης ξυλίνης σχεδίας εὐρισκόμενον ἐν
μέσῳ γαλινηώσης θαλάσσης τὸν ἐπιφέρει
— ἢ τύχη ἴσως — ἐν μέσῳ λαίλαπος καὶ
καταγίδος, πάντα τὰ στοιχεῖα τῆς φύσεως
μαίενται, ἢ μικρὰ σχεδία ὡς κέλυρος
καρῦου φέρεται τῆδε κακέσσε ὑπὸ τῶν
λυσσαλέων καὶ ἀγρίων μελανῶν κυμάτων,
ὁ θορρῶς μυκάται θηριωδῶς, ἢ θάλασσα ἐ-
πιπέπτει λυσωδῶς ἐπὶ τοῦ κλυδωνιζομένου
σκαφοῦ, ἢ φύσις σκυθωπάζει καὶ μαυ-
ρα νέφη περιβάλλουσι τὸν ὀρίζοντα, τὸ πᾶν

συνταράσσεται ἀλλ' ὁ μικρὸς ναύτης ἀν-
θίσταται καὶ ἢ ἀπελπισία ὡς σκιά ἐμπα-
νίζεται ἐμπροσθέν του σείουσα ἀπειλι-
κῶς πρὸς αὐτὸν τὴν θδελευρὰν αὐτῆς χεῖ-
ρα, κλείει τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ φαντάζεται
τὸ χαῖνον ἐνώπιόν του μνήμα εἰς τὰ ὕ-
γρά τοῦ ὁποῖου κελεύθει θά καταπο-
σθῆ, ἀναλογίζεται τὴν δυστυχῆ ὑπὸ
τοῦ ἦτις τὸν ἀναμένει ἐναγωνίως, ὅτι τῆς
περὰ τὸ σῶμα του ὄλον καὶ ἀπε-
σπαστὴν δέξιν εἰς τὸν θεόν, ἀναμένει καὶ
στιγμῆς εἰς στιγμὴν τὸ μαιραῖον ἢ τὸ
τέλος ἀλλὰ καὶ ἐλπίζει !

Αἶφνης λάμψις δ' ἀτρίζει τὸ στερέωμα
καὶ ὁ ἀνεμος κοπάζει διὰ μιᾶς, ἢ θάλασ-
σα γαλινηῖα ἢ καταιγὶς παύει τὰ μελανὰ
νέφη διαλύονται καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν ἐμπα-
νίζεται ἢ Ἐλπίς ! ἦτις μειδιώτα ἐνθαυ-
ρῶνει τὸν μικρὸν ναύτην ὅστις τώζεται. Σὺ
λοιπὸν ὦ Ἐλπίς ! ἀποβαίνει ἐπὶ τῆς ξη-
ρᾶς καὶ γονυπετώως εὐχαριστεῖ ἐκ μέσης
καρδίας τὸν θεόν καὶ τῆς Ἐλπίδα.

ΑΓΑΘΟΓΛΙΣ

ΠΙΝΟΑΙ ΡΕΜΒΗΣ

Μουρῖδες βλέμμα φλογεῖ ἐκ θούλα μου γλυκὴ
Κεῖ στήν καρδίᾳ μου ἀψὺς ἀπέραντη πωτιά
Καὶ εἶπα πῶς μ' ἀγέπησε ἐκ θημέτ' ἀσπ' ἄσπ' σου
Καὶ μ' εἶχε στήν καρδίᾳ σου.

Καὶ ἐν μ' ἀγκηπτε, ποτὶ νὰ τῆνωμαι ποθούσις
Ἄλλ' ἦτο ὄνειρον αὐτὸ ποτὲ δὲν μ' ἀγκηπτε
Ὅμως ἐγὼ μόνον δι' ἐσὶ πάντα θρηνώ ἐκ θούλα
καὶ θ' ἴσκω θήτω ἀπελπίς γλυκὴ μου

Γ. Χ. 11 (Ἀκκινθουλῆς.)

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΩΝ ΧΙΘΩΝ

Ὁ Πέτρος πρὸ ὀλίγου ἀκόμη εἶχε διέλθει
κρίσιν· ἐταράσσεται ἐν τῇ κλίνῃ του.
— Θέλω τὴν βασίλισσαν τὴν ὡραῖαν Βασίλι-
σαν! ἐπανελάμβανε κατὰ τὰ παραληρήματά
του· ὦ! Νὰ μὲ μιλῶσῃ! Νὰ μὲ δείξῃ τοὺς
ὡραίους τῆς ἰσθῆτος τῆς ἀστέρας.
Καὶ ἀνορθούμενον ἐπὶ τῆς κλίνης του.

— Μητερίτσα μου, φοριτέ μου, τὴν φέρῃς
Πήγαμε νὰ μὲ τὴν φέρῃς. Νὰ ἔλθῃ ἀμέσως
τῆχιστα.
Ἡ κυρία Δαμβρὲν, τὰς χεῖρας συνεσπασμέ-
νας, τὴν κεφαλὴν κεκλιμένην, ἐκλαίει, μὴ γνω-
ρίζουσα τί νὰ πράξῃ, τί νὰ εἰπῇ.
Εἶχεν ἰδῆ τὸν σύζυγόν της ἀναχωροῦντα ὡς
ἐρόμβον χωρὶς νὰ γνωρίζῃ διὰ ποῖον σκοπὸν.
Τὴν ἠδύνατο νὰ κάμῃ ὁ δυστυχῆς πατήρ, ἀφ'
οὐ καὶ αὐτὴ ἢ ἐπιστήμη εἶχε φανῆ ἀνίσχυρος
Αἶφνης, τὸ παιδίον ἔρριψε κραυγὴν χρεῖας.
— Μητερίτσα, πρὸ κτήρησε Νὰ τὴν,

Ἀλληγορικὸν Διήγημα

Ο ΦΙΛΑΡΓΥΡΟΣ.

Εἷς φιλάργυρος ἀποθανὼν καὶ δεόντως
ἐνταριασθεὶς ἦλθ' ἐν εἰς τὰς εὐχὰς τοῦ πο-
ταμοῦ Στυγῆος καὶ ἠθέλησε νὰ ἐπιβιβασθῆ
ἐμβου μετὰ τῶν ἄλλων ψυχῶν.
Ἐπὶ τῶν ἄρων τῶ ἐζήτητε τ. εἰρητήριον του
ἐπὶ πλάγῃ ἰδὼν αὐτόν, ἀντί νὰ τῶ
ἐπιπτεμοι εἰς τὸν ποταμὸν καὶ κο-
πῆται μέχρι τῆς ἄλλης εὐχῆς, μεθ'
ἐκείνης φωνᾶς καὶ τὰς κραυγᾶς, αἰτινες
ἐκκρούου εἰς τοῦτο
Ἐπὶ τῶν εὐχῶν ὁ ἄδης ἦτο ἐν θορυβῶ καὶ ἕκα-
στος τῶν δικαστῶν ἀνάλογον τιμωρίαν εἰς
ἐγκλημα τοῦ ὁποῖου τ' ἀποτελέσματα ἠδύ-
ναντο νὰ ἦτο λίαν ὀλέθρια εἰς τὰς κατα-
χθονίαις προσόδους. Νὰ τὸν δεσμεύσωσιν ἐ-
πὶ βράχου μετὰ τοῦ Προμηθέως; νὰ τρέμῃ
ἐκ τοῦ ψύχους ἀδιακόπως διαμένων εἰς κα-
νένα κρημνὸν μετὰ τῶν Δαναῶδων; ἢ νὰ
βιηθῆ τὸν Σίσυφον κυλίοντα τὸν λίθον του;
ἢ νὰ εἰπῇ ὁ Μίνως, τίποτε ἐξ ὅλων
τούτων πρέπει νὰ ἐπινοήσωμεν αὐστηρο-
πέσαν ποινήν νὰ τὸν ἐπαναπέμψωμεν εἰς
τὴν γῆν ἵνα ἰδῆ πῶς οἱ κληρονόμοι του με-
ταχειρίζονται τὰ πλοῦτή του !

(ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ) Ἄλλο.

ΓΝΩΜΙΚΑ

Ἡ φιλία εἶναι σπάνιον τι καὶ εὐγενὲς
αἰσθημα, τὸ ὅποῖον δύναται νὰ αἰσθανθῶ-
σιν μόνον ἐκείνοι ὅστινες τὸ ἐμπνέωσι εἰς
ἄλλους.
Οἱ ἄνθρωποι ὅστινες δὲν ἐφωτίσθησαν
ὑπὸ τοῦ φωτός τῆς λογικῆς εἶναι δυστυ-
χεστέροι τῶν ἐκ γενετῆς τυφλῶν.
Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ τηρήσῃ τις τὸ
μυστικὸν μας ἀπὸ ἡμεῖς οἱ ἴδιοι δὲν δυνά-
μεθα νὰ τὸ φυλάξωμεν.
Ὁ Σοφὸς εἶναι μέγας εἰς μικρὰτατα
πράγματα ὁ καλὸς εἶναι μικρὸς εἰς τὰ με-
γαλείτερα.
Ὁ μετὰ θάρρους ἐπιμένων νικᾷ (Ἄ Κου-
μουνδοῦρος).
Τὸ φίλημα τῆς παρθένου εἶνε ἢ τέλεις
τῆς ἀρραβῶνος αὐτῆς. (Δωδέ)
Ὅταν κατηγορεῖται γενικῶς τὰς γυναῖ-
κας ἐξεγείρονται ἐναντίον σας, εἴαν τὰς
κατηγορεῖται ἀπὸ μίαν ὄλας συμφωνῶσι
μαζύ σας.
Τὸ ψάρι καὶ ὁ μουσαφίρης βρωμᾷ τὴν
τρίτην ἡμέραν.
Ἡ ἀθωότης καὶ ὁ χρόνος ἀπαῖς ἀπολε-
σθέντα οὐδέποτε ἀνακτῶνται.

Ἡ Βασίλισσα τῶν χιθῶν.
Ἡ κυρία Δαμβρὲν ἀνήγειρε τὴν κεφαλὴν
Ἡ θύρα ἦτο ἀνοικτῆ. Καὶ ὄρθια ἐπὶ τοῦ οὐδοῦ
ἐν τῇ πλήρει φωταφία τοῦ δωματίου, ἢ Συλ-
βία δὲ Νοῖδὲ ἀπορρίψασα δι' ἐνός κινήματος
τὸν διαφορετόν της μανδύαν, ἐνεφανίσθη, ὡς τῆ
πρώτῃ πράξει τοῦ Μαγευτικοῦ βροῦς, ἐν τῇ ἐ-
ξαισίᾳ ἐσθῆτι τῆς ὄλην ἐκλάμπουσαν ἐξ ἀδαμάν-
των καὶ πολυτίμων λίθων.
Οὐδὲν κίνημα ἔκαμαν, οὐδένα λόγον ἐπρό-
φερε, προσφερμένη εἰς τὰ βλέμματα ἐκείνου
ὅστις τόσον τὴν εἶχε ζητήσει.

Ναὶ πόσον εἶχε ἐκπληρωθεῖ τὸ ὄνειρόν του.
Πόσον ἐμεθύσατο ἐκ τῆς θέας τῆς. Πόσον ἢ μι-
κρὰ ἀσθενῆς του κεφαλή ἀνεπαύθη ἐπ' ὀλίγον
ἐπὶ τῇ θέᾳ ἐκείνης, ἢν ἠγάπα.
Καὶ πᾶς ὁ πυρετὸς ἐκείνος εἶχεν ἐκλείψει
ἐντελῶς.
Καὶ τὸ παιδίον ἐμειδία.
Ἐμειδία δὲ ὄφρου ἡσύχου, τεινον πρὸς τὴν
ὄπτασιν τοὺς τρέμοντας βραχιόνάς του.
Ἡ Συλβία ἐμεῖνε ἐπὶ πολὺν χρόνον οὕτω ἐ-
πιπτα πλυσίσασα τὴν μικρὰν λευκὴν γλίνην,
ὡμίλησε πρὸς τὸν Πέτρον μετὰ γλυκύτητος.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

— Παγερόν ψυχός με άλλεπαλλήλους ερωχάς από μιας και πλέον εβδομάδος επεσκέρθη τήν πόλιν μας προαγγειλαν θρύτατον χιμώνα. Πλήν όμως και παλιν από προχθές ανάτελλων ζωογόνος ανοιξάτικος ήλιος μες υπόσχεται ήμέρας καλοκαιριάς. Ποίποις!

— Έμπρός θαλακτικί δεσποινίδες και εύγενεις κύριοι, εξαγνήσατε πέραν τήν δύναμιν του πνεύματος σας προς έκθεσιν του νοστιμωτέρου συμβάντος ήμιν ή και προς επιύψισιν ανυπάρχτου τσιούτου. Η Δύγη, θα σας άμειψη θραβύουσα τό νοστιμωτερον με τό κηλίτερον πρωτοχρονιάτικον δώρον: τίς εξ ύμών δέν θα θε ή η να προσφέρη μπουσαμάν εις τάς φίλας της ή τούς φίλους του κατά τήν πρώτην του έτους έν χρωματιστόν φύλλον της "Αύγης", στολισμένον με τήν εικόνα του;

Δύνημι λοιπόν! — Μετά χάρης έμάθομεν ότι φιλόμουσοι νέοι της πόλεως μας συνελαβόν τήν εύγενή ιδεάν όπως δώσωσι μίαν ή και δύο προχτασεις κατά τάς έορτάς έν τῷ Δεμοτ θεατρῷ ύπέρ του ήμιτελουσ καυ του Αγίου Νικολάου και ύπέρ του Γυμναστηρίου ή της φιλορμονικης.

Εύγε εις τούς φιλοτίμους νέους! — Κάθε θεύμα τρίμερον, λέγει ή κινη περιμα!

Τό παιδίον δέν άπικρίνετο ως έν έκστάσει άλλ' ή εξαφίς του ειχε καταπίσει, έφαινετο ήρεμον, εύχρηστημένον.

"Εκυψεν επ' αυτου, τό ελαβεν εις τάς χείρας της τό άφηκε να παιξη με τά εκ πολυτίμων άδαμάντων κοσμημάτα της. κ. ε. βλέπουσα τέλος ότι άπεκοιμάτο όλίγον κατ' όλίγον εύτοχης διότι ειχε κατορθώσθ ότι επιθύμει, άφηκε έντός των μικρών δακτύλων του, έν των σπινθηρεθολούτων κοσμημάτων της, διά νοδνηθή να διεσχεδασθη κατατήναρύπνισίντου. Καί θραδέως, όπως ειχεν έλθει, άπεσώθη.

Η Κωνσταντία Δασκαλίνα ειχε παρταλήθ εις τήν

Θυμά λοιπόν και ή επ' όλίγον ως δέχτων αναλάρφρα λακή μες σχολή, και μελ. σ. κ. όλιγώτερον τρίμερου.

Που τά καταστατικά της; τά προεδρείά της; τά παραρτήματά της; και τόσαι άλλα. . . . λέξεις, λέξεις, λέξεις!

Νέφη ήσαν και διασελάσθησαν πουρίλυγες και διελύθησαν.

ΜΟΥΣΑΙΟ Περιοδικόν εκδιδόμενον έν Ζακύνθῳ

Τό καθ' όλα αξιόλογον έν Ζακύνθῳ εκδιδόμενον φιλολογικόν και κοινωνικόν περιοδικόν, "Μούσαι", από της περιόδου της εβδομάδος, συνεπλήρωσεν εύδόκιμον όκταετή δημοσιογραφικόν φιλολογικόν βίον.

Κατά τήν όκταετή αυτου φιλολογικήν δρασιν έτερεψεν και ώφέλησε κατά πολλά τους άναγνώστας αυτου, εις τινες άμέριστον πάντοτε και ειλικρινή παρήχον αυτω τήν ύποστήξιν των άπόδειξις δε τούτου τυγχάνει ή πανηγυρισθείσα προχθές όκταετηρίς του, ή μικρά δηλαδή αυτου ζωή έν τῷ πνευρηθ δημοσιογραφικῷ δρζοντι.

Ημεις συγχλίροντες αυτω επί τούτω τῷ εύχόμεθα με άδολον ειλικρινειαν και άγάπη τήν 25 ετηρίδα του να έορτάσωμεν

ΑΥΓΗ

σκηνήν ταύτην, ως άν ειχε ζήση έν όνειρω.

Και' ετος έν ώρισμένη χρονολογία μιας έπειθείου δύναται τις να ίδη βυθίζοντα προς τό ξενοδοχείον της Σουλβίας δε Ναϊβί, δύο πρόσωπα άπλως ένδεδυμένα, νέον άνδρα και νεαράν γυναίκα, έδηγούοντας από της χειρός μικρόν παιδίον.

Τίποτε έν τῷ κόσμῳ, δέν θα τούς έκαμνεν να παραλειψουν τήν επισκεψιν ταύτην.

Είπε ώρειλή άγνωμοσύνης, και έν τούτοις, μεταξύ των άπλωι τούτων ανθρώπων και της περιφήμου ήθοποιού, δέν ύπάρχει ουδέν τό κοινόν τά πάντα εις άν είκοι των

Κόσμος μετά αιώνας ός τις προϋποθέτει ότι ή πρόσδος ου εις διάστημα δύο αιώνων θέλει εξης σημείον. τίς κατοικών έν Νέα Τόρκη τηλεγράφου έκ του μηχανηρίου τον στικς ύποτασσόμενος παρουσιάζεται τον του Κυρίου του.

Κύριος Ιωάννη πήγαμε εις τήν Νότιον Αμερικην να ειπης εις τον Κύριον Β. ότι θα με ύποχρέωση άν έλθη να συνδαιπνήσωμεν. Ο Ιωαννης άναχωρεί δι' αεροστάτου και επιστρέφει έντός πέντε λεπτών. Γρηγόρης Ο κ. Β ειπεν ότι θα έλθη ήδη άνεχώρησε προς στιγμήν εις τον Βόρειον πόλον και ίπανερρόνος θα περάση απ' εδω.

Είπε πολυ καλά θαλε τώρα την μηχανήν να έτοιμάση τήν τραπέζαν και τηλεράφησε εις τήν συζυγόν μου ήτις είναι ει. επίκεψιν φίλης της εις Παρισίους δια να έλθη ή γευματισωμεν. Κατόπιν να μεταβή; εις τήν Αίγυπτον να αγοράση όλίγους κουρμάδες δια ο γεύμα και όταν επιστρέψης να έτοιμάση ο αεροστάτον διότι έχω συνέντευξιν εις τό Ιονδίον τήν 1 μ. μεσημβριαν.

Θαλής ο Μιλήσιος εξέπληξε ποτέ τούς φίλους του άποχρινόμενος μετά θαυμασίας

ων, εις άνομοια. Αλλ' ή Σουλβία δε Ναϊβί γνωρίζει ποιοι θα λθουν και εις εύτυχης κατ' εικινήν τήν ήμεραν

Προσμίνει τήν μικρόν της φίλον, τό πρωτον, τό οποίον ειχε σώσει από του κακοήθους υρατου, παγετώδη τινά έσπεραν, δεχομένη ή έλθη εις τό προσκεφάλαιον του όπως ένεσάρωση τό όνειρόν του.

Δαμβανει τον Πέτρον εις τούς θραχιόνας της τον καλύπτει με θωπείας, ένθ δ κ. και κ. Δαμειν εκλαιον εκ χαράς.

Και έν τῷ πλήρει θλίψεων βίῳ της των της

έτοιμότητος εις διαφόρους έρωτήσεις ες τῷ άπέτεινον. Ίδου τίνες τούτων αναφέρονται υπό του Βαρθολογίου.

Τί έστι τό ωραιότερον; Τό σύμπαν, διότι είναι έργον θεου. Τί τό εύρυχωρότερον; τό διάστημα διότι τό παν περιλαμβάνει. Τό ισχυρότερον; ή ανάγκη. Τό δυσκολώτερον; τό γνῶθι σαυτόν, Τό εύκολώτερον τό συμβουλεύειν. Τό απανιώτερον; Τύραννος φθάνων εις γήρας.

Ο στρατάρχης Καστελάν ειχε τήν ματιαν να εξετάζη τούς κατωτέρους αξιωματικούς του περι της καταγωγής των. — Ποία εινε ή μήτηρ σου; — Ποία ή αδελφή σου; Ημέραν τινά ύπαξιωματικοί τινες ή θέλησαν να τον εμπαιξωσι και συνεφώνησαν να δώσουν πάντες την αυτην άπάντησιν. Ο πατήρ μου εινε ύποδηματοποιός, Η μητηρ μου πλύντρια, ή αδελφή μου ράπτρια.

Τήν Κυριακήν επιθεωρών τον στρατόν του έν τῷ πλατεία της Ελευθερίας (έν Παρισίους) ο στρατάρχης λαμβανει παρῃ τριών αξιωματικῶ του την αυτην άπάντησιν, άποτεινεται εις τέταρτον. — Τι κάμνει ο πατήρ σου; — Εινε ύποδηματοποιός. Η μητηρ σου; — Πλύτρια, — αΦθάνει! Σε έννόησα, ειπεν ο στρατάρχης, ή αδελφή σου ράπτρια. . . και θα μείνης υπό κράτησιν επί 15 ήμέρας.

πκράφρονος ήθοποιού, τον της ώραιας κόρης την πάντες λατρευουν την όποιαν συχνότατα δια του δακτύλου επιδεικνύουν, ή Σουλβία αισθάνεται τήν χαράν ταύτην, τήν θεβαιαν και γαληνην χαράν, τήν εκ του παναγάθου όντος δοθεισαν επί τη σκίψει μιας καλής πράξεως και ίσως μεταξύ των των θαυμασμών τούς όποιους διήγειρεν και θα διαγείρει άκόμη, εύρίσκει αυτη ότι ή ειλικρινεστέρα και συγινηώτερα εινε ή του παιδιου εκεινου, τό όποιον άπαξ ιδόν αυτην, έπεθύμησε. επί της επιθνατιου κλίνης του, να την επανιδη μιαν φοράν άκόμη πριν άποθάνη.

ΤΕΛΟΣ (εκ του Γαλλικού)

ΑΙΝΙΓΜΑ

Εἰς τὸ σῶμα σου ἂν μ' ἔχης ὅπως εἶμαι
 σοὶ ἀρπάζω τὴν χαρὰν καὶ εὐθυμίαν
 πλὴν ἀκέφαλον ἂν μείνω
 μετ' ἐκπλήξεως θά ἴδῃς ἕνα ζῶον ποῦ θά
 γείνω ὅπου φαλλῶ. · Κ' ἂν ἐν ψάλλῳ τι
 σημαίνει δὲ φωνάζω ;
 Ἔσταλη ὑπὸ τοῦ Θερευτοῦ καρδιῶν.

ΓΡΙΦΟΣ

1.1 καὶ 11 πε Επε ζῶ! Ν
 πε

1

Ἄθετων τὸν λόγον του

ΕΡΩΤΗΣΙΣ

Πῶς θεραπεύεται εἰς Ἔρωσ
 Ἔστάλη ὑπὸ τοῦ Γιαλάκια.

Ἐν ἄπ. τὰ πετούμενα εἶμαι κ' ἐγὼ, καὶ
 ἔχω ἐξ ποδάρια. Τι εἶμαι;
 Ἔσταλη ὑπὸ τοῦ Ἀπολλωνος.

ΛΥΣΙΣ

Τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ δημο-
 σιευθεισῶν ἀσκήσεων.

Λύσις Αἰνίγματος

Ἐξ — ὕπνος = Ἐξυπνος

Ἄρθας λύσεις μᾶς ἔστειλαν οἱ κ. κ. ὁ μανί-
 ῶδης ποδηλάτης, Μις Ἑλλεν, Ἀγκυρα φιλίας,
 ὁ ἔξυπνος τῆς Λαμίας, Ἐαρινὴ μυρσίνη, Ὁ-
 νειροπόλος νεάνις, Καλλικέλαδος Καστριώτης
 Λευχιμονούσα καλλονή, μία ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀ-
 βάντων, ἡ Ρεμβαζουσα.

Ἐξ αὐτῶν βραβεύεται διὰ κλήρου ἡ
 Ἐαρινὴ Μυρσίνη.

**ΛΥΣΙΣ
 ΓΡΙΦΟΥ**

ὁ Δράκων δι' αἵματος τοὺς μυσαροὺς του
 νόμους ἔγραψεν.

Ἄρθας λύσεις μᾶς ἔστειλαν οἱ κ. κ. Μις Ἑ-
 ῶδης Ποδηλάτης, Ἀγκυρα φιλίας, Μις Ἐ-
 Ἐαρινὴ Μυρσίνη, ὁ κανεῖς τὸ Λιλά-
 Γαλανομάτα, φοῖβος Ἀπόλλων, ἡ Ρε-
 σα, Ἀθιγγανίς, Καπελλάκι, ἀεικίνητο-
 τᾶκις, Νόστιμη ἀμπελιώτισσα, Καλ-
 Καστριώτης.

Ἐξ αὐτῶν βραβεύεται διὰ κ.
 Καλλικέλαδος Καστριώτης.

Μις ἔλλεν ἐνταῦθα δυστυχῶς δὲν ὑπάρχει
 ἡ κατάλληλος ζυλογραφία. Ἐαρινὴν Μυρσίνην
 ἐνταῦθα ἀσκήσεις σας καλαὶ δὲν θη δημοσιευ-
 θῶσιν ὅμως διότι δὲν συμμερφώθητε πρὸς τὴν
 ἐν τῷ 9 φύλλῳ δήλωσιν μᾶς Δ. Δ. Δανιήλ.
 Βάρρα (Βουργαρία) Δελτάριον ἐλάβομεν ἀπε-
 στείλαμεν. Α. Β. Ἀθήνας διατι δὲν ἐτηρή-
 σατε τὴν ὑπόσχεσίν σας. Α. Μ. Λάρισσαν φρου-
 τίσατε παρακαλοῦμεν, Γ. Π. (Ἀκανθηλις) ἐν-
 ταῦθα, ἔχετε δίκαιον. Δὲν πρέπει νὰ παραπο-
 νῆσθε Σ. Κ. ἔχετε ἄδικον. Θ. Ψ. Πάτρας
 συνδρομὰς ἐλάβομεν, εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς
 ἐνεργείας σας. Α. Β. Ἀθήνας αὐτὰ ἦσαν αἱ
 ὑποσχέσεις σας, ἀναμείνωμεν.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ συνδρομηταὶ
 οἱ μὴ πληρώσαντες τὰς συνδρο-
 μὰς των νὰ μᾶς ἀποστείλωσι ταύ-
 τας καθόσον ἀρκετὰ περιεμμένωμεν.

